

İnce Bir Çizgidir Hayat

– Dil-i sūzan · 21 Mart 2018

İnce Bir Çizgidir Hayat

Hemen hemen herkes ölümün bir gün kendisine de geleceğini bilir ve inanır. Fakat gariptir ki hiç ölmeyecekmiş gibi yaşar. Ölüme ne kadar inanırsa inansın içten içe sonsuz yaşayacakmış gibi hisseder. Günlük hayatında ölüm lafını duyduğunda " aman Allah korusun " der, konusunu dahi açtırmaz. Sahi ölüm günlük yaşantımızdan bu kadar uzak mı ? Bir aldığımız nefesi bir daha alabileceğimizden bu kadar emin miyiz ? Veyahut uykuya daldığımızda bizi bekleyen bir sabahın olduğunu nereden biliyoruz ?

İnsanoğlu kendini kandırabilme kabiliyetine öyle hakim ki. Ya daha çok genç olduğunu öne sürerek ya da dünya işlerinin daha bitmediğini kendine söyleyerek ölmeyeceğini düşünür. Evet insan ölümü unutmak için her gün kendine yeni bir meşgale bulur. Unuttuğu tek bir şey vardır " Ölüm ölmüyor ! " Ve kendini ne kadar oyalarsa oyalasın hiç ummadığı bir anda ensesinde bulacak ölümü. Belki çok mutlu olduğu bir anda kapanacak gözleri. Ve dünya masalı bir kitabın daha sonuna gelecek. Ne zaman biteceğine karar veremesekte nasıl biteceği bizim ellerimizde. Arkamızda sayfaları kararmış, kirli bir cilt mi bırakmak istiyoruz, yoksa defalarca okumak istediğimiz bir roman mı? Hayat uzun yaşayınca mı daha verimlidir yoksa kısa hayatlara ölümsüz yıllar sığdırmakla mı ?

Bana kalırsa ne uğruna öldüğü de önemli insanın. Hz.Muhammed (sav)'in de dediği gibi " Kişi nasıl yaşarsa, öylece can verir. " Gerçekten de öyledir. Allah yolunda şehadete ulaşanların hayatlarına bir bakın. Hepsi kısacık ömürlerine yüzyılları sığdırmışlardır. İmrenerek okuduğumuz hayat hikayesidir hepsi. Her an öleceklerini bilerek bir an bile boşa geçmeyen bir ömürdür onların ki...

Nasıl evimizi her an davetsiz gelecek bir misafir için temiz tutuyorsak, amel defterimizi de temizlemeliyiz günahlardan. Kapımızı davetsiz çalacak ölüm için...

Rumeysa GÜNDEM